

ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1980

Vyhlásené: 04.02.1980

Časová verzia predpisu účinná od: 04.02.1980

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

8

VYHLÁŠKA

ministra zahraničných vecí

zo 6. novembra 1979

o Konzulárnom dohovore medzi Československou socialistickou republikou a Indickou republikou

Dňa 4. decembra 1974 bol v Novom Dillí podpísaný Konzulárny dohovor medzi Československou socialistickou republikou a Indickou republikou.

S dohovorom vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky a prezident republiky ho ratifikoval. Ratifikačné listiny boli vymenené v Prahe 17. júna 1979.

Podľa svojho článku 41 dohovor nadobudol platnosť 17. júna 1979.

České znenie dohovoru sa vyhlasuje súčasne.*)

Minister:

Ing. Chňoupek v. r.

KONZULÁRNY DOHOVOR medzi Československou socialistickou republikou a Indickou republikou

Československá socialistická republika a Indická republika, prajúc si upevniť priateľské vzťahy existujúce medzi oboma štátmi, rozhodli sa uzavrieť konzulárny dohovor a za tým účelom sa dohodli na tomto:

ČASŤ I DEFINÍCIE

Článok 1

Na účely tohto dohovoru:

- a) „konzulárny úrad“ je generálny konzulát, konzulát, vicekonzulát alebo konzulárne zastupiteľstvo;
- b) „konzulárny obvod“ je územie určené konzulárnemu úradu na výkon konzulárnych funkcií;
- c) „vedúci konzulárneho úradu“ je osoba poverená vysielajúcim štátom, aby vykonávala funkcie spojené s týmto postavením;
- d) „konzulárny úradník“ je osoba včítane vedúceho konzulárneho úradu poverená výkonom konzulárnych funkcií;
- e) „konzulárny zamestnanec“ je osoba, ktorá nie je konzulárnym úradníkom, vykonávajúca na konzulárnom úrade administratívne alebo technické funkcie;
- f) „člen služobného personálu“ je osoba zamestnaná v domácich službách konzulárneho úradu;
- g) „členovia konzulárneho úradu“ sú konzulárni úradníci, konzulárni zamestnanci a členovia služobného personálu;
- h) „konzulárne miestnosti“ sú budovy alebo časti budov a pozemky k nim patriace, ktoré sa používajú výhradne na účely konzulárneho úradu bez ohľadu na vlastníctvo;
- i) „konzulárne archívy“ zahŕňajú všetky listiny, dokumenty, korešpondenciu, knihy, filmy, záznamové pásky a registre konzulárneho úradu spolu so šiframi a kódmi, kartotékami a ktoroukoľvek časťou zariadení určenou na ich ochranu a uloženie.

ČASŤ II

ZRIAĐOVANIE KONZULÁRNYCH ÚRADOV A VYMENÚVANIE KONZULÁRNYCH ÚRADNÍKOV A ZAMESTNANCOV

Článok 2

1. Konzulárny úrad sa môže zriadiť na území prijímajúceho štátu iba s jeho súhlasom.
2. Sídlo konzulárneho úradu, jeho klasifikácia a hranice konzulárneho obvodu sa určujú po dohode medzi vysielajúcim a prijímajúcim štátom.

Článok 3

1. Vysielajúci štát vopred diplomatickou cestou požiada o súhlas prijímajúceho štátu s vymenovaním vedúceho konzulárneho úradu.
2. Keď diplomatická misia vysielajúceho štátu dostane taký súhlas, odovzdá ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu konzulský patent alebo iný dokument o vymenovaní. V konzulskom patente alebo dokumente o vymenovaní sa uvedie plné meno vedúceho konzulárneho úradu, jeho štátne občianstvo, jeho trieda, sídlo konzulárneho úradu a konzulárny obvod.
3. Po odovzdaní konzulského patentu alebo iného dokumentu o vymenovaní vedúceho konzulárneho úradu prijímajúci štát mu v čo najkratšom čase udelí exequatur alebo iné privolenie.
4. Vedúci konzulárneho úradu sa môže ujať výkonu svojich funkcií po predložení konzulského patentu alebo iného dokumentu o vymenovaní a po udelení exequatur alebo iného privolenia prijímajúcim štátom.

Článok 4

Prijímajúci štát môže poskytnúť vedúcemu konzulárneho úradu dočasné privolenie na výkon konzulárnych funkcií do toho času, kým mu udelí exequatur alebo iné privolenie.

Článok 5

Konzulárnym úradníkom môže byť iba občan vysielajúceho štátu.

Článok 6

1. Vysielajúci štát ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu vopred písomne oznámi plné meno, občianstvo, hodnosť a triedu každého iného konzulárneho úradníka, než je vedúci konzulárneho úradu, vymenovaného na konzulárny úrad.
2. Vysielajúci štát prijímajúceho štátu tak isto vopred písomne oznámi plné meno, občianstvo a funkciu konzulárneho zamestnanca vymenovaného na konzulárny úrad.

Článok 7

1. Vysielajúci štát môže v súlade s článkami 3, 5 a 6 poveriť jedného alebo viacerých členov svojej diplomatickej misie v prijímajúcom štáte výkonom konzulárnych funkcií. Člen diplomatickej misie poverený výkonom konzulárnych funkcií bude aj naďalej požívať výsady a imunity, ktoré mu patria ako členovi diplomatickej misie.
2. Vysielajúci štát môže pri svojej diplomatickej misii zriadiť konzulárne oddelenie poverené výkonom konzulárnych funkcií.

Článok 8

Príslušné orgány prijímajúceho štátu vydajú v súlade so svojou praxou v tomto ohľade konzulárnym úradníkom, konzulárnym zamestnancom a ich rodinným príslušníkom žijúcim s nimi v spoločnej domácnosti preukazy totožnosti.

Článok 9

Prijímajúci štát poskytne konzulárnemu úradníkovi ochranu a urobí všetky nevyhnutné opatrenia na to, aby mohol vykonávať svoje funkcie a aby mu boli priznané práva, výhody, výsady a imunity, ktoré mu patria podľa tohto dohovoru.

Článok 10

1. Ak vedúci konzulárneho úradu nemôže z nejakého dôvodu vykonávať svoje funkcie alebo ak miesto vedúceho konzulárneho úradu je dočasne uprázdnené, vysielajúci štát môže poveriť niektorého konzulárneho úradníka tohto konzulárneho úradu alebo iného konzulárneho úradu vysielajúceho štátu v prijímajúcom štáte alebo člena diplomatického personálu svojej diplomatickej misie v tomto štáte dočasným vedením konzulárneho úradu. Plné meno tejto osoby sa vopred písomne oznámi ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu.
2. Osoba poverená dočasným vedením konzulárneho úradu má právo vykonávať všetky funkcie vedúceho konzulárneho úradu a požívať všetky práva, výhody a imunity ako vedúci konzulárneho úradu vymenovaný podľa článku 3.
3. Člen diplomatického personálu diplomatickej misie poverený dočasným vedením konzulárneho úradu požíva aj naďalej výsady a imunity vyplývajúce z jeho diplomatického statusu.

Článok 11

1. Prijímajúci štát môže kedykoľvek bez toho, že by udal dôvody svojho rozhodnutia, diplomatickou cestou oznámiť vysielajúceho štátu, že konzulárny úradník je nežiadúcou osobou alebo že konzulárny zamestnanec je neprijateľný.

Vysielajúci štát v takom prípade takú osobu odvolá.

2. Pokiaľ vysielajúci štát opomenie v primeranej lehote vykonať svoju povinnosť podľa odseku 1, prijímajúci štát môže odmietnuť uznávať naďalej túto osobu za člena konzulárneho úradu.

Článok 12

1. Vysielajúci štát môže v rozsahu, v ktorom to dovoľujú právne predpisy prijímajúceho štátu, nadobúdať do vlastníctva, najímať alebo užívať v akejkoľvek forme ustanovenej týmito právnymi predpismi pozemky, budovy alebo časti budov na potreby konzulárneho úradu alebo na ubytovanie členov konzulárneho úradu, ktorí sú občanmi vysielajúceho štátu.
2. Prijímajúci štát poskytne vysielajúcejmu štátu pri získaní pozemkov a budov alebo častí budov na účely uvedené v odseku 1 všetku pomoc.
3. Nič v odsekoch 1 a 2 tohto článku sa nebude vykladať tak, aby oslobodzovalo vysielajúci štát od povinnosti dodržiavať právne predpisy o výstavbe a územnom plánovaní a iné obdobné predpisy prijímajúceho štátu.

ČASŤ III VÝSADY A IMUNITY

Článok 13

1. Na budove, v ktorej je umiestnený konzulárny úrad, a na sídle vedúceho konzulárneho úradu môže byť umiestnený znak vysielajúceho štátu spolu s označením konzulárneho úradu v jazyku vysielajúceho a prijímajúceho štátu.
2. Vlajka vysielajúceho štátu môže byť vyvesená na budove, v ktorej je umiestnený konzulárny úrad, i na sídle vedúceho konzulárneho úradu a na jeho dopravných prostriedkoch používaných na úradné účely.

Článok 14

Konzulárne miestnosti a sídlo vedúceho konzulárneho úradu sú nedotknuteľné. Orgány prijímajúceho štátu môžu vstúpiť do konzulárnych miestností a do sídla vedúceho konzulárneho úradu iba so súhlasom vedúceho konzulárneho úradu alebo vedúceho diplomatickej misie vysielajúceho štátu alebo osoby určenej jedným z nich.

Článok 15

Konzulárne archívy sú vždy a všade nedotknuteľné. V konzulárnych archívoch sa nesmú ukladať neúradné listiny.

Článok 16

1. Konzulárny úrad má právo na spojenie so svojou vládou, s diplomatickými misiami vysielajúceho štátu a s konzulárnymi úradmi vysielajúceho štátu kdekoľvek sa nachádzajúcimi. Konzulárny úrad môže na tento účel používať všetky vhodné spojovacie prostriedky vrátane diplomatických alebo konzulárnych kuriérov, diplomatické a konzulárne batožiny a kódované alebo šifrované správy. Rádiovú vysielaciu stanicu môže zriaďovať iba so súhlasom prijímajúceho štátu.
2. Pri použití verejných spojovacích prostriedkov budú platiť pre konzulárny úrad rovnaké podmienky ako pre diplomatickú misiu.
3. Úradná korešpondencia konzulárneho úradu a kuriérne zásielky a batožiny sú za predpokladu, že sú opatrené zreteľným vonkajším označením svojej úradnej povahy, nedotknuteľné a nemôžu byť ani otvorené ani zadržané. Môžu obsahovať iba úradnú korešpondenciu a predmety určené výlučne na úradnú potrebu.
4. Konzulárny kuriér musí byť vybavený úradnou listinou označujúcou jeho postavenie, v ktorej je uvedený počet zásielok tvoriacich konzulárnu batožinu. Bude vybavený diplomatickým pasom vydaným vysielajúcim štátom. Konzulárny kuriér požíva rovnaké práva, výhody, výsady a imunity ako diplomatický kuriér vysielajúceho štátu.

5. Vysielajúci štát, jeho diplomatické misie a jeho konzulárne úrady môžu určiť konzulárnych kuriérov ad hoc. Ustanovenia odseku 4 tohto článku sa vzťahujú na takého kuriéra, s výnimkou prípadu, že výsady a imunity uvedené v tomto odseku sa naňho prestanú vzťahovať, len čo odovzdá príjemcovi konzulárnu batožinu, ktorá mu bola zverená.
6. Konzulárnu batožinu možno tiež zveriť kapitánovi lode alebo civilného lietadla vysielajúceho štátu. Kapitán musí byť vybavený úradnou listinou označujúcou počet zásielok tvoriacich konzulárnu batožinu, ale nebude sa považovať za konzulárneho kuriéra. Po prerokovaní s príslušnými miestnymi orgánmi môže konzulárny úrad poveriť niektorého zo svojich členov, aby uvedené batožiny priamo a voľne prevzal od kapitána lode alebo lietadla alebo aby mu ich odovzdal.

Článok 17

1. Prijímajúci štát bude s konzulárnymi úradníkmi, konzulárnymi zamestnancami a s ich rodinnými príslušníkmi žijúcimi s nimi v spoločnej domácnosti zaobchádzať s náležitou úctou a urobí všetky vhodné opatrenia, aby zabránil akémukoľvek útoku proti ich osobe, slobode alebo dôstojnosti.
2. Vedúci konzulárneho úradu nemôže byť zatknutý ani zadržaný a požíva vyňatie z trestnej jurisdikcie prijímajúceho štátu.
3. Vysielajúci štát sa môže vzdať vyňatia vedúceho konzulárneho úradu z trestnej jurisdikcie prijímajúceho štátu. Vzdanie sa musí byť vždy výslovné a musí sa oznámiť prijímajúcemu štátu písomne.
4. Rodinní príslušníci vedúceho konzulárneho úradu žijúci s ním v spoločnej domácnosti požívajú vyňatie z trestnej jurisdikcie prijímajúceho štátu v rovnakom rozsahu ako vedúci konzulárneho úradu.
5. Konzulárny úradník, ktorý nie je vedúcim konzulárneho úradu, nemôže byť zatknutý ani zadržaný, s výnimkou prípadu závažného trestného činu a na základe rozhodnutia príslušného justičného orgánu prijímajúceho štátu.
6. S výnimkou prípadu uvedeného v odseku 5 tohto článku konzulárny úradník nebude uväznený ani podrobený obmedzeniu osobnej slobody v žiadnej inej forme, pokiaľ nejde o výkon súdneho rozhodnutia, ktoré nadobudlo právoplatnosť.
7. Ak sa proti konzulárnemu úradníkovi, ktorý nie je vedúcim konzulárneho úradu, začalo trestné konanie, je povinný dostaviť sa pred príslušný orgán. Konanie sa však bude viesť s náležitou úctou, ktorá konzulárnemu úradníkovi patrí z dôvodu jeho úradného postavenia a, s výnimkou prípadu uvedeného v odseku 5 tohto článku, spôsobom, ktorý čo najmenej naruší výkon konzulárnych funkcií. Tam, kde za okolností uvedených v odseku 5 tohto článku bude potrebné konzulárneho úradníka zatknúť alebo zadržať, konanie proti nemu sa začne s čo najmenším omeškaním.
8. Rodinní príslušníci konzulárneho úradníka, ktorí s ním žijú v spoločnej domácnosti, požívajú vyňatie z trestnej jurisdikcie prijímajúceho štátu v rovnakom rozsahu ako konzulárny úradník.
9. Konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec nepodlieha jurisdikcii súdnych alebo administratívnych orgánov prijímajúceho štátu vo veciach týkajúcich sa výkonu ich funkcií.
10. Ustanovenie odseku 9 tohto článku sa nepoužije, pokiaľ ide o občianskoprávne konanie:
  - a) týkajúce sa súkromného nehnuteľného majetku nachádzajúceho sa na území prijímajúceho štátu, pokiaľ ho konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec nemá v držbe v zastúpení vysielajúceho štátu na účely konzulárneho úradu, alebo
  - b) týkajúce sa dedičstva, v ktorom je konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec vykonávateľom poslednej vôle, správcom dedičstva alebo dedičom ako súkromná osoba, a nie v zastúpení vysielajúceho štátu, alebo
  - c) týkajúce sa akejkolvek súkromnej alebo obchodnej činnosti, ktorú konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec vykonáva v prijímajúcom štáte mimo svojej konzulárnej funkcie, alebo

- d) vyplývajúce zo zmluvy uzavretej konzulárnym úradníkom alebo konzulárnym zamestnancom, pri uzavretí ktorej nevystupoval priamo alebo nepriamo ako zástupca vysielajúceho štátu, alebo
  - e) týkajúce sa žaloby tretej strany o náhradu škody z nehody spôsobenej v prijímajúcom štáte vozidlom, plavidlom alebo lietadlom.
11. Vysielajúci štát sa môže vzdať ktorejkoľvek z imunit uvedených v tomto článku. Vzdanie sa musí byť výslovné a musí sa prijímajúcomu štátu oznámiť písomne.
  12. Vzdanie sa imunity, pokiaľ ide o občianskoprávne a administratívne konanie, nezahŕňa vzdanie sa imunity, pokiaľ ide o výkon rozhodnutia, na ktoré je potrebné osobitné vzdanie sa imunity.

Článok 18

1. Členovia konzulárneho úradu môžu byť vyzvaní, aby vypovedali ako svedkovia v súdnom alebo správnom konaní. Ak konzulárny úradník odmietne vypovedať ako svedok, nesmie sa voči nemu použiť donucovacie opatrenie. Konzulárni zamestnanci nemôžu odmietnuť vypovedať ako svedkovia s výnimkou prípadov uvedených v odseku 3.
2. Príslušné ustanovenia odseku 1 týkajúce sa konzulárnych úradníkov a konzulárnych zamestnancov sa tiež vzťahujú na ich rodinných príslušníkov žijúcich s nimi v spoločnej domácnosti.
3. Členovia konzulárneho úradu môžu odmietnuť vypovedať ako svedkovia, pokiaľ ide o veci spadajúce pod výkon ich funkcií alebo predložiť úradné dokumenty a úradnú korešpondenciu. Tak isto môžu odmietnuť vypovedať ako znalci práva vysielajúceho štátu.
4. Orgány prijímajúceho štátu, ktoré požadujú svedectvo od konzulárnych úradníkov alebo od konzulárnych zamestnancov, budú postupovať tak, aby sa nevmiešovali do výkonu ich funkcií. Pokiaľ je to možné, môže k svedeckej výpovedi dôjsť na konzulárnom úrade alebo v obydlí konzulárneho úradníka alebo zamestnanca alebo ju možno odovzdať v písomnej forme.

Článok 19

Členovia konzulárneho úradu a ich rodinní príslušníci žijúci s nimi v spoločnej domácnosti, ktorí nie sú občanmi prijímajúceho štátu, ani v ňom nemajú trvalé bydlisko, sú v prijímajúcom štáte oslobodení od povinných verejných služieb každého druhu.

Článok 20

Konzulárny úradník, konzulárny zamestnanec a ich rodinní príslušníci žijúci s nimi v spoločnej domácnosti sú na základe vzájomnosti oslobodení od všetkých povinností ustanovených právnymi predpismi prijímajúceho štátu, pokiaľ ide o registráciu cudzincov, povolenie pobytu a iné obdobné požiadavky týkajúce sa cudzincov.

Článok 21

1. Konzulárne miestnosti a sídlo vedúceho konzulárneho úradu, ktorých vlastníkom alebo nájomcom je vysielajúci štát alebo osoba konajúca v jeho mene, sú oslobodené od všetkých celoštátnych, oblastných alebo miestnych daní a poplatkov, s výnimkou tých, ktoré predstavujú platbu za poskytnuté služby.
2. Oslobodenie od daní a poplatkov uvedené v odseku 1 sa nevzťahuje:
  - a) na dane a poplatky, ktoré podľa právnych predpisov prijímajúceho štátu má platiť osoba vstupujúca do zmluvného pomeru s vysielajúcim štátom alebo osobou konajúcou v jeho mene, a
  - b) na nepriame dane, ktoré sú obvykle zahrnuté v cene tovaru a služieb.
3. Oslobodenie ustanovené v tomto článku sa nevzťahuje na poplatky za poskytnuté služby.

Článok 22

1. Konzulárny úradník, konzulárny zamestnanec a ich rodinní príslušníci žijúci s nimi v spoločnej domácnosti, ak sú občanmi vysielajúceho štátu, sú v prijímaujúcom štáte oslobodení od všetkých daní a poplatkov osobných a vecných, celoštátnych, oblastných, miestnych, s výnimkou

- a) nepriamych daní, ktoré sú obvykle zahrnuté v cene tovaru a služieb;
  - b) daní a poplatkov zo súkromného nehnuteľného majetku nachádzajúceho sa na území prijímaujúceho štátu, s výhradou ustanovení článku 21;
  - c) dedičskej dane a poplatkov a daní a poplatkov z prevodu majetku vyrubovaných prijímaujúcim štátom, s výhradou ustanovení článku 23;
  - d) daní a poplatkov zo súkromných príjmov, ktoré majú zdroj v prijímaujúcom štáte, a akýchkoľvek iných daní obdobnej povahy;
  - e) registračných, súdnych, hypotečných, listinných a kolkových poplatkov, s výnimkou ustanovení článku 21;
  - f) poplatkov za poskytnuté služby.
2. Členovia služobného personálu, ak sú občanmi vysielajúceho štátu, sú oslobodení od daní a poplatkov zo mzdy, ktorú poberajú za svoje služby.
3. Konzulárni úradníci a konzulárni zamestnanci, ktorí zamestnávajú osoby, ktorých mzdy alebo platy nie sú v prijímaujúcom štáte oslobodené od dane z príjmu alebo iných obdobných daní, budú dodržiavať záväzky, ktoré právne predpisy tohto štátu ukladajú zamestnávateľom, pokiaľ ide o tieto dane, včítane predpisov o sociálnom zabezpečení.

Článok 23

Ak člen konzulárneho úradu alebo jeho rodinný príslušník zomrie a zanechá v prijímaujúcom štáte hnutelný majetok, tento majetok, s výnimkou majetku získaného v prijímaujúcom štáte, ktorého vývoz bol v čase smrti zakázaný, sa oslobodí od všetkých dedičských daní a poplatkov a daní a poplatkov z prevodu majetku za predpokladu, že dotyčná osoba nebola občanom prijímaujúceho štátu a ani nemala v tomto štáte trvalé bydlisko a že tento majetok je na území prijímaujúceho štátu iba v súvislosti s pobytom zomrelého ako člena konzulárneho úradu alebo jeho rodinného príslušníka.

Článok 24

1. Prijímaujúci štát v súlade so svojimi právnymi predpismi a na základe vzájomnosti dovoľí dovoz a poskytne oslobodenie od colných dávok a poplatkov okrem poplatkov za skladovanie, prepravu a obdobné služby, pokiaľ ide:
  - a) o predmety určené na úradnú potrebu konzulárneho úradu,
  - b) o predmety, včítane motorových vozidiel, určené na osobnú potrebu konzulárneho úradníka a jeho rodinných príslušníkov žijúcich s ním v spoločnej domácnosti. Predmety určené na spotrebu nepresiahnu množstvo potrebné na priamu potrebu dotyčných osôb.
2. Konzulárni zamestnanci, ktorí sú občanmi vysielajúceho štátu, a ich rodinní príslušníci žijúci s nimi v spoločnej domácnosti požívajú oslobodenie od colných dávok, pokiaľ ide o predmety okrem motorových vozidiel uvedené pod písmenom b) odseku 1 tohto článku, v súlade s použiteľnými predpismi prijímaujúceho štátu pri svojom prvom nástupe na konzulárny úrad.
3. Osobné batožiny sprevádzajúce konzulárnych úradníkov a ich rodinných príslušníkov žijúcich s nimi v spoločnej domácnosti sú oslobodené od colnej prehliadky. Môžu byť prehliadnuté iba v prípadoch, keď sú vážne dôvody pre domnienku, že obsahujú iné predmety než uvedené pod písmenom b) odseku 1 tohto článku, alebo predmety, ktorých dovoz alebo vývoz zakazujú právne predpisy prijímaujúceho štátu alebo na ktoré sa vzťahujú jeho právne predpisy o karanténe. Takáto prehliadka sa musí vykonať v prítomnosti tohto konzulárneho úradníka alebo jeho rodinného príslušníka.

Článok 25

1. Všetky osoby, ktoré požívajú podľa tohto dohovoru výhody, výsady a imunity, sú povinné bez ujmy na týchto výhodách, výsadách a imunitách dodržiavať právne predpisy prijímajúceho štátu včítane dopravných predpisov a predpisov o poistení motorových vozidiel a spolupracovať pri ich vykonávaní. Majú tiež povinnosť nezasahovať do vnútorných záležitostí tohto štátu.
2. Konzulárne miestnosti sa nebudú používať spôsobom nezlučiteľným s výkonom konzulárnych funkcií. Konzulárne miestnosti sa nebudú používať na poskytovanie azylu žiadnej osobe včítane občana vysielajúceho štátu.

Článok 26

Konzulárni úradníci, konzulárni zamestnanci a členovia služobného personálu a ich rodinní príslušníci žijúci s nimi v spoločnej domácnosti nebudú vykonávať v prijímajúcom štáte žiadnu súkromnú alebo obchodnú činnosť pre osobný zisk.

Článok 27

S výhradou právnych predpisov prijímajúceho štátu o oblastiach, do ktorých je prístup zakázaný alebo obmedzený z dôvodov štátnej bezpečnosti, konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec, ako aj ich rodinní príslušníci žijúci s nimi v spoločnej domácnosti môžu voľne cestovať v tomto štáte. Ustanovenie tohto článku sa nedotýka náležitostí ustanovených pre udieľanie víz alebo iných cestovných dokladov podľa právnych predpisov prijímajúceho štátu.

ČASŤ IV

KONZULÁRNE FUNKCIE

Článok 28

1. Konzulárny úradník je oprávnený vykonávať v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu funkcie uvedené v tejto časti. Iné konzulárne funkcie môže vykonávať, iba ak to nie je v rozpore s právnymi predpismi prijímajúceho štátu.
2. Konzulárny úradník má právo hájiť v konzulárnom obvode v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu práva a záujmy vysielajúceho štátu a jeho občanov, a to tak fyzických, ako aj právnických osôb.
3. Pri výkone svojich funkcií sa konzulárny úradník môže obracať:
  - a) na príslušné miestne orgány prijímajúceho štátu vo svojom konzulárnom obvode,
  - b) na príslušné ústredné orgány prijímajúceho štátu, ak to dovoľujú právne predpisy a zvyklosti prijímajúceho štátu alebo príslušné medzinárodné zmluvy, v rozsahu, v ktorom to dovoľujú.
4. Konzulárny úradník môže so súhlasom prijímajúceho štátu vykonávať konzulárne funkcie aj mimo konzulárneho obvodu.

Článok 29

Konzulárny úradník podporuje rozvoj obchodných, hospodárskych, kultúrnych a vedeckých stykov a turistiky medzi oboma štátmi a prispieva k posilňovaniu priateľských vzťahov medzi nimi.

Článok 30

Konzulárny úradník je v konzulárnom obvode oprávnený

- a) registrovať občanov vysielajúceho štátu;
- b) prijímať žiadosti a vyhlásenia vo veciach štátneho občianstva občanov vysielajúceho štátu a vydávať príslušné doklady;
- c) v súlade s právnymi predpismi vysielajúceho štátu sobášiť, ak obe osoby sú občanmi vysielajúceho štátu a pokiaľ to nie je zakázané právnymi predpismi prijímajúceho štátu;

- d) v súlade s právnymi predpismi vysielajúceho štátu prijímať vyhlásenia týkajúce sa rodinných pomerov občanov vysielajúceho štátu;
  - e) registrovať narodenie a úmrtie občanov vysielajúceho štátu;
  - f) zostavovať, overovať, potvrdzovať a legalizovať listiny a dokumenty, ako aj vykonávať iné úkony, ktoré sú nevyhnutné pre ich platnosť, na žiadosť občana vysielajúceho štátu na ich uplatnenie mimo územia prijímajúceho štátu alebo na žiadosť akejkoľvek osoby, pre použitie vo vysielajúcom štáte za predpokladu, že to nie je v rozpore s právnymi predpismi prijímajúceho štátu;
  - g) prekladať listiny a dokumenty a overovať správnosť prekladu, ako aj overovať listiny.
2. Ak to vyžadujú právne predpisy prijímajúceho štátu, konzulárny úradník bude informovať príslušné orgány tohto štátu o vykonávaní úkonov uvedených v odseku 1 písm. c) a e).

Článok 31

Listiny a dokumenty vyhotovené, preložené alebo overené konzulárnym úradníkom v súlade s článkom 30 majú v prijímajúcom štáte rovnakú právnu účinnosť a dôkaznú moc ako doklady vyhotovené, preložené alebo overené príslušnými orgánmi prijímajúceho štátu.

Článok 32

1. Konzulárny úradník je oprávnený vydávať cestovné pasy občanom vysielajúceho štátu, vydávať iné cestovné dokumenty a predlžovať ich platnosť, obnovovať ich alebo zrušovať a vykonávať iné úkony, ktoré sa ich týkajú.
2. Je tiež oprávnený vydávať víza osobám, ktoré si prajú cestovať do vysielajúceho štátu.

Článok 33

1. Príslušné orgány prijímajúceho štátu budú bezodkladne informovať konzulárneho úradníka o úmrtí občana vysielajúceho štátu na území prijímajúceho štátu.
2. Príslušné orgány prijímajúceho štátu budú konzulárny úradník informovať na jeho žiadosť, alebo ak sa o tom samy dozvedia, o majetku nachádzajúcom sa v tomto štáte, ktorý spadá do dedičstva, v prípadoch, keď dedič alebo osoba, ktorá má právny nárok na dedičstvo, je občanom vysielajúceho štátu.
3. Konzulárny úradník je oprávnený v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu prijímať pre občana vysielajúceho štátu, ktorý nemá trvalé bydlisko v prijímajúcom štáte, peniaze alebo iný majetok, ktorý tomuto občanovi patrí z titulu dedičstva, včítane platieb z titulu náhrady škody, dôchodku a sociálneho zabezpečenia a príjmov z poisťiek.
4. Hnuteľný majetok a peňažné sumy pochádzajúce z likvidácie dedičstva patriaceho občanovi vysielajúceho štátu sa môžu odovzdať konzulárnemu úradníkovi za predpokladu, že nároky veriteľa zomrelej osoby boli uspokojené alebo zabezpečené a že boli zaplatené dane a poplatky týkajúce sa dedičstva.
5. Hnuteľný majetok z prijímajúceho štátu sa vyvezie a peňažné sumy, ktoré dostal konzulárny úradník, sa odovzdajú akejkoľvek osobe mimo prijímajúceho štátu v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu.

Článok 34

1. Konzulárny úradník má právo v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu zastupovať v konzulárnom obvode občanov vysielajúceho štátu pred orgánmi prijímajúceho štátu, ak nemôžu z dôvodov neprítomnosti alebo z iných vážnych dôvodov včas uplatňovať svoje práva a záujmy. Zastupovanie trvá tak dlho, kým zastupovaní neustanovia svojich splnomocnencov alebo sami neprevezmú hájenie svojich práv a záujmov. Nič v tomto článku nesplnomocňuje konzulárneho úradníka vystupovať pred súdom bez plnomocenstva príslušnej strany.
2. Konzulárny úradník má právo v konzulárnom obvode naviazať a udržiavať styk s každým občanom vysielajúceho štátu, radiť mu a poskytovať všetku pomoc a v prípade potreby robiť opatrenia na zabezpečenie právnej pomoci. Prijímajúci štát nebude žiadnym spôsobom

obmedzovať právo občana vysielajúceho štátu spojiť sa s konzulárnym úradom alebo konzulárny úrad navštíviť.

Článok 35

1. Príslušné orgány prijímajúceho štátu bezodkladne upovedomia konzulárneho úradníka o zatknutí, zadržaní alebo vzatí do väzby občana vysielajúceho štátu.
2. Konzulárny úradník je oprávnený čo najskôr navštíviť občana vysielajúceho štátu, ktorý bol zatknutý, zadržaný, vzatý do väzby alebo ktorý je vo výkone trestu odňatia slobody, a udržiavať s ním styk. Príslušné orgány prijímajúceho štátu tak isto bez zbytočného meškania odovzdajú konzulárnemu úradníkovi akékoľvek písomné oznámenie od občana vysielajúceho štátu, ktorý bol zatknutý, zadržaný, vzatý do väzby alebo ktorý je vo výkone trestu odňatia slobody.
3. Konzulárny úradník bude na svoju žiadosť informovaný o právnom predpise, podľa ktorého bol občan vysielajúceho štátu zatknutý, zadržaný alebo vzatý do väzby, a informovaný v čo najväčšej možnej miere o dôvodoch zatknutia, zadržania alebo vzatia do väzby.
4. Práva konzulárneho úradníka podľa odsekov 2 a 3 sa budú vykonávať v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu za podmienky, že tieto právne predpisy tieto práva nezrušujú.

Článok 36

1. Konzulárny úradník je oprávnený poskytovať v konzulárnom obvode všetku pomoc lodi vysielajúceho štátu, ktorá sa nachádza v prístavoch, územných alebo vnútorných vodách prijímajúceho štátu, ako aj jej posádke a cestujúcim.
2. Konzulárny úradník môže vstúpiť na palubu lode, len čo je povolené nadviazať styk s konzulárnym úradníkom.
3. Konzulárny úradník má v konzulárnom obvode právo:
  - a) bez ujmy na právach orgánov prijímajúceho štátu vyšetrovať všetky udalosti na palube lode, vypočúť členov posádky, kontrolovať lodné doklady, prijať vyhlásenia o ceste a smere lode, ako aj uľahčovať vjazd, výjazd alebo postavenie lode v prístave;
  - b) bez ujmy na právach orgánov prijímajúceho štátu riešiť sporné otázky medzi kapitánom a členmi posádky, včítane sporných otázok týkajúcich sa mzdy a pracovnej zmluvy, v miere, v ktorej to dovoľujú právne predpisy vysielajúceho štátu;
  - c) robiť opatrenia na lekárske ošetrovanie člena posádky alebo cestujúceho alebo na ich návrat do vysielajúceho štátu;
  - d) prijať, vystaviť alebo overiť vyhlásenia alebo doklady, ktoré ustanovujú právne predpisy vysielajúceho štátu vo vzťahu k lodi.

Článok 37

1. V prípadoch, keď príslušné orgány prijímajúceho štátu zamýšľajú vykonať akékoľvek donucovacie opatrenie alebo začať akékoľvek úradné vyšetrovanie na palube lode vysielajúceho štátu, príslušné orgány prijímajúceho štátu budú o tom informovať konzulárny úrad. Taká informácia sa podá čo možno najskôr pred začatím takeého úkonu, aby pri ňom mohol byť prítomný konzulárny úradník alebo jeho zástupca. Ak konzulárny úradník alebo jeho zástupca nie je prítomný, orgány prijímajúceho štátu poskytnú konzulárnemu úradu na jeho žiadosť úplnú informáciu o vykonanom opatrení.
2. Ustanovenie odseku 1 sa použije aj vtedy, ak kapitán alebo člen posádky lode majú byť vypočutí príslušnými orgánmi na pevnine.
3. Ustanovenie tohto článku sa nepoužije pri obvyklej colnej, pasovej alebo hygienickej kontrole, ako ani pri všetkých ostatných úkonoch vykonávaných na žiadosť alebo so súhlasom kapitána lode.

Článok 38

1. Ak loď vysielajúceho štátu stroskoce, ak narazí na breh alebo utrpí inú haváriu v prijímajúcom štáte alebo ak nejaký predmet patriaci k nákladu havarovanej lode vysielajúceho, prijímajúceho alebo tretieho štátu je vlastníctvom občana vysielajúceho štátu a nájde sa na pobreží alebo vo vnútorných alebo teritoriálnych vodách prijímajúceho štátu ako predmet vyvrhnutý na breh

alebo je dopravený do prístavu tohto štátu, orgány prijímajúceho štátu o tom ihneď upovedomia konzulárneho úradníka. Informujú konzulárneho úradníka aj o opatreniach urobených na záchranu ľudí, lode, nákladu a ďalšieho tovaru, ako aj častí lode a častí nákladu, ktoré sa odpúťali od lode.

2. Konzulárny úradník môže lodi vysielajúceho štátu, jej cestujúcim a členom posádky poskytnúť všetku pomoc. Za tým účelom sa môže obrátiť na príslušné orgány prijímajúceho štátu. Konzulárny úradník môže robiť opatrenia vyplývajúce z odseku 1 vrátane opatrení za účelom opravy lode alebo požiadať príslušné orgány prijímajúceho štátu, aby také opatrenia urobili alebo v nich pokračovali.
3. Z poškodenej lode, jej nákladu alebo zásob sa nebude vyberať na území prijímajúceho štátu žiadne clo, ledaže by boli dodané na použitie v tomto štáte.
4. Ak kapitán, majiteľ alebo poisťovateľ lode alebo iná osoba, ktorá zastupuje záujmy lode uvedenej v odseku 1, nemôže urobiť nevyhnutné opatrenia, pokiaľ ide o loď alebo jej náklad, môže také opatrenia urobiť v ich mene konzulárny úradník. Konzulárny úradník môže za obdobných okolností urobiť príslušné kroky, pokiaľ ide o náklad a iný majetok vo vlastníctve vysielajúceho štátu alebo jeho občanov, ktorý patrí k strokotanej alebo poškodenej lodi, ktorá je registrovaná v inom než vysielajúcom štáte, s výnimkou lode pod vlajkou prijímajúceho štátu.
5. Pokiaľ ide o konanie konzulárneho úradníka, ktoré je uvedené v odseku 4, bude iba on sám zodpovedný kapitánovi lode, jej majiteľovi alebo poisťovateľovi za akýkoľvek nárok, ktorý môžu vzniesť. Prijímajúci štát nenesie žiadnu zodpovednosť za konanie alebo opomenutie konzulárneho úradníka.

Článok 39

Články 36 až 38 sa primerane vzťahujú aj na lietadlá.

Článok 40

Konzulárny úrad je oprávnený vyberať na území prijímajúceho štátu dávky a poplatky za konzulárne úkony v súlade s právnymi predpismi vysielajúceho štátu.

ČASŤ V

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 41

1. Tento dohovor podlieha ratifikácii a nadobudne platnosť dňom výmeny ratifikačných listín, ktorá sa uskutoční v Prahe.
2. Tento dohovor zostane v platnosti až do uplynutia šiestich mesiacov odo dňa, keď jedna zo zmluvných strán oznámi druhej zmluvnej strane v písomnej forme vypovedanie dohovoru.

Na dôkaz toho splnomocnenci oboch zmluvných strán tento dohovor podpísali a opatрили pečaťami.

Dané v Dillí 4. 12. 1974 vo dvoch vyhotoveniach, každé v českom, hindskom a anglickom jazyku, pričom všetky znenia majú rovnakú platnosť.

Za

Československú socialistickú republiku:

Dr. Zdeněk Trhlík v. r.

Za

Indickú republiku:

Shri V. C. Trivedi v. r.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

